

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in praecedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

45. Injuncti Nobis &c. Constitutio, quâ statuitur ac declaratur eis, qui post
Vota simplicia, ante tamen solemnem Professionem à Societate Jesu ab
eiusdem Præposito Generali, Juxta facultatem sibi à ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](#)

A N N O
1728.

nari integratas esse decernimus : Ac denuo, etiam sub quacunque posteriori data à Patavieni Episcopo nunc, & pro tempore existente, & quandocunque eligendo, concessas esse & fore ; Sicque & non aliás per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam causarum Palati Apostolici Auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quāvis auctoritate, potestate, prærogativā & privilegio, honore & præeminentiā fulgentes, sublatā eis, & eorum cuilibet quāvis alter judicandi & interpretandi facultate atque auctoritate, in quoquaque judicio atque instantia judicari & definiri debere ; Et quidquid fecus super his à quoquam quāvis auctoritate scienter vel ignoranter contingit attentari, irritum & inane decernimus, non obstantibus nostra & Cancelleria Apostolica regulis de jure quæsto non tollendo, ac etiam in universalibus, provincialibus & synodalibus Conciliis, editis vel edendis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non Salisburghensis & Patavienis Ecclesiæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quāvis firmitate aliâ roboretur statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & Literis Apostolicis eis, & parum cuilibet, nec non illarum, & cuilibet earum Archiepiscopo & Episcopo ac Capitulo & Canonice, alias Superioribus & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, alias efficacioribus, efficacissimis atque insolitis clausulis, irritantibusque, atque aliis decretis in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium premissorum quomodocunque concessis, confirmatis & innovatis.

IX.
Derogatio qui-
buscumque aliis
statutis.

Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quilibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda forer ; Illorum omnium & singulorum tenores, formas, cauas & occasiones, presentibus pro plenè & sufficienter expressis, insertis, servatis & specificatis habentes, illis aliàs in suo labore permanens, ad premisorum effectum motu ac potestatis plenitudine prædictis specialiter expressæ & plenissimè derogamus, & derogatum esse volumus & mandamus, cæterisque contraria quibuscumque.

X.
Nemo
has Literas
infringere
audeat.

Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ constitutionis, absolutionis, litis extinctionis, avocationis, silentii impositionis, restitutioonis, integrationis, novæ concessionis, indultis, exemptionis, decreti, derogationis & voluntatis infringere, vel ei auctu temerario contrarie. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVIII. Kal. Junii, Pontificatus nostri anno quarto.

P. Cardinals Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

XLV.

Constitutio, quā statuitur ac declaratur eis, qui post Vota simplicia, ante tamen solemnem Professionem à Societate JESU ab ejusdem Præposito Generali, juxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessam, dimittuntur, nulla ab eadem Societa-

te deberi alimenta, aut congruam substantiationem, licet dum in ea viverent, titulo religiosæ paupertatis, ad facros etiam Presbyteratus Ordines promoti fuerint.

BENEDICTUS P A P A XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INJUNCTI Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut in his Apostolicæ nostræ solitudinis partes libenter interponamus, per quæ Religiosorum Virorum in Vinea Domini excolenda strenu laborantium, propriæque, & alienas animarum saluti jugiter incumbentium quieti, atque tranquillitatē opportunè consilatur. Cum itaque, sicut accepimus, Societatem Jesu multoties antehac molestari, ac in judicium trahi contigerit ab eis, qui post exactum probationis biennium, ac vota simplicia in eadem Societate emissa, ante tamen solemnem professionem, per illius Præpositum Generalem justis, ac rationalibus de causis juxta facultates sibi à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris attributas ex ipsa Societate dimittabantur, almenta scilicet, seu congruam substantiationem sibi à dicta Societate deberi, & consequi prætententes, propterea quod, dum in illa degebant, ad Sacros Ordines absque Beneficio Ecclesiastico, & Patrimonio, sed religiosæ paupertatis titulo promoti fuissent ; Licet autem fatis perspectum, exploratumque sit, æqui bonierationi nusquam contentaneum esse, quod Societas præfata, qua in illis amandans iure suo uitium, almenta, seu substantiationem hujusmodi suppeditandi oneri obnoxia remaneat, minusque, quod ipsi ex sua culpa, quæ dimissione causam præberet, utilitatem, & commodum reportent, atque ita plures à Congregatione pro tempore existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum re accuratè discussa decretum, ac resolutum fuerit ; Nihilominus facile evenire possit, similes questiones in posterum quoque, non sine prædictæ Societatis perturbatione, ac dispendo movebit, seu instaurari, nisi ejus aditus præcludatur. Hinc est, quod Nos eandem Societatem Jesu, quam ob singularia sua in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, à quoquaque lite, & molestia, qua exinde deinceps oriri posset exire, ac omnem desuper controversiæ occasionem submovere cupientes, ipsamque Societatem specialis favore gratæ prosequi volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hâc nostrâ perpetuâ valitâ Constitutio statuimus, ac declaramus memoratam Societatem Jesu non teneri, nec obligatam esse ad ullam subministracionem, sive congruæ substantiationis, sive almentorum, sive alio quoquaque titulo, & causa illis faciandam, qui post biennium probationis, & emissionis Votorum simplicium, extra dictam Societatem à suis Superioribus ejiciuntur, tametsi dum in ea permanebant, ad Sacros etiam Præbyteratus Ordines sine Beneficio Ecclesiastico, ac Patrimonio, & ad titulum religiosæ paupertatis promoti fuerint ; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palati Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublatā eis, & eorum cuilibet quāvis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his à quoquam quāvis auctoritate scienter vel ignoranter contingit attentari decernimus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non, quatenus opus sit, prædictæ Societatis, illiusque

Colle-

ANNO
1728.

Collegiorum & Domorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicā, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodo libet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenē & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo labore permansuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut praesentium Literarum transsumptis seu exemplis, etiam impreissis, manu alicuius Notarii publici vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Praepositi Generalis ejusdem Societatis, seu alterius persona in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibetur, qua præsentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitis vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno quinto.

F. Card. Oliverius.

XLVI.

Constitutio de beata Margarita à Cortona in Tuscia, Sorore tertii Ordinis Minorum, Sanctarum mulierum canoni adscripta die 16. Maii A. D. 1728.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Serverum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

I.
Mariæ Magdalene pœnitentia summe laudata.

Sanctitate & doctrinā admirandus & verè magnus Antecellor noster Gregorius, Romanus Pontifex, Mariæ Magdalene pœnitentiam recognitans, flendum magis, quam dicendum existimavit, ratus, hujus peccatrixis lacrymas vel faxe peccatoria ad exemplum pœnitendi emollire posse; quippe qua consideravit quid fecit, noluitque moderari quid faceret. Super convivantes ultrò ad Jesum accedit, non iusta venit, lacrymasque inter epulas obtulit, ut omnes disserent, quo dolore arderet, qua flere & inter epulas posset. Marcus Evangelista ex ea septem dæmonia, quibus universa via desiguerant, ejecta fuisse teflatur. Quia vero turpidius sus maculas adspexit, ad fontem misericordiae lavanda cucurrit, nec convivantes erubuit. Qum enim semetipsum intus graviter erubesceret, nihil quod foris verecundaretur, esse putavit. Gregorius ergo Mariam venientem & Christum Dominum suscipientem miratus est, quod eam per misericordiam illius intus traxisset, qui foris per mansuetudinem suscipere non fuit deditus.

II.
Sancta Margarita Cortonensis cum Sancta Maria Magdalena collata.

Hæc Nos animo revolventes, beatæ Margaritæ à Cortona, quam modò solemni Ecclesiæ Romanae ceremoniâ, sanctarum mulierum canoni descripsimus, æquè ac Evangelicæ illius Magdalene vitam, sibi invicem respondere animadvertisimus, ut in utraque naturam humanam primi peccati labe corruptam, novisque culpis fecundam intueamur; in utraque divinae gratiæ prodigia veneremur, qua Margaritam æquè ac Magdalenam cum lacrymis ad pedes Redemptoris nostri perduxit: quas quidem lacrymas ille utrique intus infudit, qui utramque foris benignè complexus est. Etenim Margaritam quoque per compunctionis spiritum is dono lacrymarum instruxit, qui eam exterius ad veniam sub venerando tertio Ordinis Minorum instituto postea suscepit.

Hæc vero peccatrix, qua ad Deum confugiens & plorans, nos fideliter exprimit, si, ejus pœnitentiam imitantes, ad Dominum post peccatum lacrymis redeamus, hoc loco postulat, ut de priori vita, deque posteriori ejus sanctitate ad Christifidelium institutionem & solatum aliqua referamus.

ANNO
1728.III.
Margarite ortus, vita pec-
catrix, convercio & pœnitentia.

Margarita, qua Cortonensis, à loco dormitionis, vulgo appellatur, Laviani oppidulo Diocesis Cluinae in Tuscia ortum habuit anno Domini millesimo ducentesimo quadragesimo secundo. Primis adolescentiæ sus annis mundi voluptatibus capta, in Montis Politiani civitate peccatrix vanam & lubricam vitam duxit, longo perditu juvenis contubernal turpiter usæ, filiumque suscepit, qui postea sanctè educatus, Minorum regulæ se addixit æquè ac mater, qua tandem ex vita male anteacta intimo animi dolore confixa & pœnitens, ad Dominum conversa est. Quum enim impurum amasium ab hostibus sedè transfoßum, & diu ab se fructa expectatum, indicio canis in fovea sub fratre lignorum tumulatum fortuitò reperisset, illico facta est manus Domini super eam, qua magno culparum suarum meroe tacta, exit foras & flevit amare. Itaque ad parentes reverfa, quos, post carnem suam abiens, jam dudum dereliquerat, ob culpas suas tristis, atque imbre lacrymarum perfusa, iterum excipi flagitavit. Crine detonso, neglegente capite, quod cultu & pompâ pridem ornare conueverat, pullaque veste coniecta, erroribus suis, mundique illecebris supremum funus indixit, secumque animo reputans, quām graviter Deum læsisset, vehementi ejulatu illius misericordiam assidue deprecata, inque ædibus Deo sacris fune ad collum alligato humi procumbens, omnes, quos antea moribus suis palam offendebat, veniam exoravit. Deus, ut de Margarita constantia periculum sumeret, noverca furii & immanibus contumelias eam foras trudi permisit; quamobrem humani generis hoste infidias eidem struente, Cortonam profecta est, tertii Ordinis Minorum, ibi sanctitatis laude florentium, instituto, quod pœnitentium appellant, nomen datura. Iste in cinere & cilicio ab se lesam Dei majestatem placare studuit, sordes peccatorum magno luctu, jejuniis & flagris abolere conata, donec post triennale virtutum experimentum, digna tandem habita est, quæ ejusdem tertii Ordinis Minorum cingulum atque indumentum suscepit. Uberes exinde lacrymæ ei familiares fuerunt atque ima suspiria, tantæ animi contritione ducta, ut diu elinguis confiseret. Lectulum nuda humus, cervical lapis aut lignum porrexit; atque ita noctes insomnes in celestium meditatione trahere consuevit, corpus, proditorum suum dicere solita, quod instar jumenti laetitudinem & infirmitatem obtenderet, ne justum onus subiret. Sic per multis vigiliis atque abstinentiis attrita, spiritu potentior evalet, nullum amplius pravum desiderium perpesa, dum bonus spiritus promotor infirmam carnem ad subegundos labores erigebat.

Sed spiritus inimicus, ubi tantæ pœnitentia in tenella femina rigorem vidit, totus contremuit, utque eam à proposito averteret, verba malitia interponens, rursus infidior accessit, supra ceteros eam agere causatus. Sed mulier fortis, hostem ex verbis detectum, semel atque iterum invicta repulit, dum vanæ etiam gloria lenocinum ei subdolus inferre tentavit: quod ipsa perhorrescens, præteritos mores suos per vicos & plateas Cortonensis civitatis altâ voce accusare non destitit, omni supplicio se ream clamans, idem præ summo divinæ offendit.

IV.
Demo-
nis infidi-
as vineat.